

Дурень / The Fool / 멍청이

— Дурень.

— Вибач. Боляче? Мені бути м'якшим?

Як тільки він закінчив мити посуд із вечері, він посадив мене на диван і почав масажувати ступні.

— Ні.

Я похитав головою, а він спантеличено подивився на мене, ніби не знаючи, навіщо мене покликав.

Справді, нерозумно.

Раптово я розізлився й насупився.

Він знав мене надто добре. Він знав, що навіть якщо я розлючуся просто з невідомої причини, я скоро заспокоюсь.

Але він також не хотів бачити мене насупленим навіть мить, тому, якщо я був ніби вулкан перед виверженням, він одразу ж зображав не властиву його розмірам милість.

Він усміхнувся моєму здивованому виразу обличчя й припав губами до підшви ноги.

Я відсмикнув ногу назад так сильно, як тільки міг, щоб вирватися з його рук. Це призвело до того, що він отримав удар по підборіддю моїми пальцями, але він, здавалось, анітрохи не заперечував цьому.

— Чому? Тобі не подобається масаж ніг? Ну, навіть якщо тобі не подобається, потерпи трохи. Твої ступні та гомілки зараз дуже набрякли. Залишати набряки так, як вони є, недобре.

Він обережно відтягнув мою щиколотку назад, тримаючи її трохи міцніше, і повільно натиснув, щоб розслабити.

Кожен поцілунок, наче найцінніший скарб у світі, дарувався з найбільшою любов'ю.

Ти.

Чому ти...

У грудях стиснуло.

Здавалося, ніби в горлі застряг клубок.

Я з силою викрутив щиколотку з його рук і пішов до себе в кімнату, накрившись ковдрою.

За мить я відчув, як він увійшов і ліг поруч зі мною. Він обійняв мене ззаду й ніжно погладив живіт. Від його дотиків мені стало так сумно, що на очі навернулися сльози.

У шлунку заболіло.

Я вилив сливовий чай, якого ледь торкнувся губами, у раковину. Гіркий смак, здавалося, затримався в роті. Я випив склянку холодної води, щоб прополоскати рот, але незабаром захлинувся. Різкий запах води вдарив мені в ніс.

Я хотів померти, серйозно.

У мене навіть не було сил дійти до дивана. Тож я впав на обідній стіл. Треба було просто залишатися на місці. Пошаривши руками в пошуках сливового екстракту, я зрозумів, що він закінчився.

Мені сподобалося відчуття прохолодного мармурового столу на моїй гарячій щоці. Через деякий час я повернув пов'язку на голові й поклав іншу щоку на стіл. Через тепло мого тіла мармур швидко став теплим. Я здригнувся й трохи змінив положення. Коли обличчя охололо, роздратування зникло.

Останнім часом я був особливо чутливим. Навіть через дрібниці мої нерви опинялися на межі.

Саме на нього завжди лягав основний тягар мого поганого настрою. Коли я виливав на нього своє розчарування, нічого не фільтруючи, у грудях стискалося все дужче. Проте навіть не знаючи причини, він намагався заспокоїти мене.

Коли я бачив його таким, у мене все стискалося ще більше. Іноді я плакав без жодних пояснень.

Дурний хлопець. Жалюгідний хлопець.

Його ніжність, коли він тримав мене в обіймах, а я, плачучи, вивергав безглузді скарги, зробила мене нещасним.

Мій фізичний стан був не набагато кращим за емоційні американські гірки. Зокрема, були проблеми з травленням. Навіть зараз від цього хвилювання мене нудило.

Прийом травних препаратів міг би допомогти, але в будинку не було жодної пігулки, не кажучи вже про ліки чи харчові добавки. З тих пір, як я став украй неохоче приймати ліки, всіх їх викинули.

Можливо, мені слід швидко вийти й купити їх до того, як він повернеться.

Я мимоволі подумав про це, але не поворухнувся й залишився лежати на столі обличчям донизу. Лише думка про те, що я вийду на вулицю, здавалося, заспокоїла мене.

Я заплющив очі.

І не встиг я озирнутися, як заснув.

Я відчував велику руку, що ніжно перебирає моє волосся, і мені подобалося її тепло. Я підтягнув її ближче й занурився в неї обличчям, а потім почув сміх. Очі розплющилися від цього звуку.

— Прокинувся?

Я лежав на дивані, поклавши голову на його стегно. Я явно заснув за обіднім столом.

Мені було незручно, що так глибоко заснув, і йому довелось віднести мене на диван після того, як щойно повернувся додому. Останні кілька днів усе повторювалося майже так само, тільки з іншими місцями.

Можливо, мене переслідував привид сну. Чесно кажучи, чи то був день, чи то ніч, я нічого не робив, тільки роздратовано сидів, як хвора курка.

Я потер рукою куточок ока, потім, усе ще лежачи, повернув голову, глянувши на нього. Він мило усміхався й продовжував ніжно гладити мене по голові.

— Коли ти приїхав?

— Нещодавно. Якщо ти збираєшся поспати, то краще роби це на зручному місці, не варто лежати тут, ти ж можеш застудитись.

— Якщо застужуся, то застужуся.

Йому не сподобалася моя відповідь, і він зробив страшний вираз обличчя. Як нерозумно. Ніби він міг виглядати страшним.

Пирхнувши, я потайки відчув, що мене приваблює його рідкісна суворість. Я був слабкий перед цим його боком.

Якщо подумати, то ми вже давно не займалися цим.

Треба було б.

Я хотів.

Моє серце калатало.

Не відриваючи погляду від його обличчя, я простягнув руку, помацавши його спереду. Коли я розстебнув блискавку й просунув руку в штани, він здригнувся й спробував відсунутись. Але він не міг утекти, бо диван перегородив йому шлях.

— Не хочеш?

Хоча я знав, що цього не може бути, я навмисне опустил очі, вдаючи, що мені сумно.

— Ні в якому разі!

Він похитав головою. Потім усміхнувся невизначеною усмішкою, яка також виглядала трохи збентеженою. Однак, у супереч занепокоєному виразу обличчя, його пеніс уже почав набирати силу, поступово стаючи твердішим.

Я встав перед диваном, розташувався між його ногами й став на коліна. Коли я розстебнув його ремінь, він припідняв свої стегна, щоб мені було легше зняти його штани й труси.

Порівняно зі світлою шкірою, його пеніс був глибокого червонуватого кольору, неймовірно великого розміру, а вени на ньому ставали настільки помітними при ерекції, що інколи виглядали майже нереальними.

Спостерігаючи за ним, нахиливши голову і занурившись у свої думки, я не міг не відчувати легкого тремтіння, бо його пеніс чомусь здавався окремою від нього сутністю.

Я вже мав його в собі десятки, може, навіть сотні разів, тож чому? Сьогодні він відчувався виключно чужим.

Але таке невпізнання було недовгим. Знаючи, яку насолоду я можу відчувати, якщо просто прийму його, моя спина запульсувала, ніби мій отвір закликав мене до цього.

Я штовхнув твердий стовбур угору й обхопив важкі яєчка. Він напружено облизнув губи, поки я ніжно стискав дві круглі кульки в руці, прикладаючи трохи тиску, а потім відпускаючи.

Дражнити намистини, вкриті тонким, злегка тремтливим шаром м'якої шкіри, було моїм улюбленим видом пестощів. Насолоджуючись відчуттями, які, здавалося, ніколи не набридають, він не витримав і простягнув руку, щоб звільнитися. Поглядом, якого було достатньо, щоб зупинити його, я переключив свою увагу на пеніс.

Він стояв прямо, не вигнутий ні в один бік, ні в другий, ніби віддзеркалюючи його особистість, яка була нерозумно прямолінійною. Його форма була такою гарною, але його розмір був занадто обтяжливим. Якби він не був таким дивовижно великим, можливо, я б гриз і смоктав його при кожній нагоді.

Після кількох рухів угору-вниз я обхопив руками тепер уже повноцінну довжину й нахилився, щоб притулитися носом до гарної голівки, глибоко вдихнувши.

Ах.

А якщо я захворів?

Ця думка на мить промайнула в голові після того, як я за звичкою підніс кінчик носа до голівки. На щастя, дискомфорт, який вирував у мені зранку, схоже, заспокоївся, поки я спав, і його запах був приємним. Тож, моє збудження, навпаки, посилилося від сильного чоловічого запаху.

Підвищене почуття збудження нагадувало апетит. Мій рот наповнився слиною. Я скривив губи й обхопив ними голівку. Гаряча, оксамитова плоть заповнила мій рот. Хоча я поглинув лише кінчик, моя щелепа майже досягла своєї межі.

Відпустивши голівку, слина, яку я не проковтнув, змішалась зі спермою й закапала на його пеніс. Я жадібно почав злизувати її, поки вона стікала по стовбуру. Я провів язиком по всій його довжині, а потім піднявся, щоб знову взяти голівку в рот.

Це було важко. Чи то мій рот був занадто вузьким, чи то його пеніс був занадто великим.

Шкодуючи, що не зміг заковтнути його глибше, я стиснув губи й почав стимулювати чутливу частину.

— М-м-м...

Його брови злегка насупилися. З розтулених губ вирвався стогін, схожий на зітхання.

Підбадьорений цим звуком, я заковтнув голівку трохи глибше в рот, потер ствол рукою, водночас смочучи її. Смак був кислий і гіркий.

Але чому смак, який мав би бути гострим і відразливим, був напрочуд солодким? Я раптом зголоднів. Мені вже не вистачало однієї лише передекуляційної сперми, щоб задовольнитись.

Я хотів більше.

Я нетерпляче смоктав його пеніс.

— Сеоне.

Те, як він вимовив моє ім'я низьким, хрипким голосом, звучало так неймовірно еротично. Тепло розлилося глибоко в моєму животі. Відчуття було таке, ніби всередині мене щось звивалося, збільшуючись у розмірах.

Задихаючись, я виплюнув його пеніс, поцілував мокру, блискучу голівку й, стискаючи, провів рукою по товстому, пронизаному венами стовбуру, закликаючи його до еякуляції

Дурню, кінчай швидше.

Незалежно від того, зрозумів мій намір чи ні, він підвівся зі свого місця. Я змінив позу, ставши перед ним навколішки, і обхопив його міцні стегна. Я знову взяв пеніс до рота. Проковтнути його було трохи легше, коли він стояв, ніж коли сидів. Він тримався за мою голову й повільно рухав стегнами.

Масивний пеніс просунувся глибше, ніж раніше, натиснувши на корінь мого язика. Пригнічуючи рефлексне бажання заковтнути його глибше, я ще ширше розтулив рота.

Більше.

Ще.

Ще більше.

Якби я тільки міг, то хотів би проковтнути його до кінця, навіть ті пухкі та гарні яєчка під ним.

Я застогнав від дискомфорту, але продовжував приймати його пеніс, коли він проштовхував його всередину, не випльовуючи. Випадковий клубок у горлі викликав у мене сльози на очах.

Як завжди, він швидко помітив мої сльози й спробував відсторонитися. Я стиснув його величезний пеніс, коли він вислизнув. Не маючи наміру кусати, мої зуби лише злегка оголились у відкритому роті, але я однаково сильно вчепився.

Його стегна закам'яніли.

— Ух!

— А-ахм!!!

Незважаючи на нерозбірливі гортанні звуки, схожі на суміш плачу й булькання, він якимось чином зрозумів, що я хочу, і знову повільно ввів свій пеніс.

Серед задушливого болю я уявив, як його голівка притискається до мого язика, гнучко вигинаючись, щоб усе глибше й глибше проникати в моє горло.

Коротка відстань від моїх губ до язика ніколи не дозволила б мені проковтнути весь цей величезний пеніс, тому мені довелося більше відкрити рота, щоб проковтнути все, що залишилось.

Якби тільки я міг проковтнути його цілком.

Сама думка про це приводила мене в екстаз. Відчуття було таке, ніби з моєї задньої дірки виливається солодка липкість. Немов розуміючи мій настрій, пеніс у мене в роті набряк ще більше.

— Ха-ах. Сеоне... Сеоне...

Я змусив себе підняти очі, побачивши його обличчя, мокре від задоволення.

Світ здавався розмитим через сльози. Але навіть крізь затуманений зір я відчував небезпечний блиск у його очах, які завжди так мило усміхалися. Від того, як його чорні, як смола, очі дивилися на мене, не кліпаючи, з наміром поглинути, у мене по шкірі пройшов мороз.

Тільки я міг зробити так, щоб цей нерозумний та покірний дурень мав такий вигляд. Ніхто інший, окрім мене.

Почуття піднесення пронизало моє тіло. Я заплющив очі й здригнувся від еякуляції. Все тіло здригалося від ейфорійного оргазму, який зробив мій розум чистим.

Можливо, я втратив свідомість лише на мить. Коли розплющив очі, наші погляди одразу ж зустрілись.

— Гм-м-м!

Він подивився мені в очі й випустив потік густої сперми прямо мені в рот.

Гострий аромат, апетитніший за будь-який делікатес у світі, заповнив мій рот. Я навіть не встиг скуштувати все, як частина потрапила мені прямо в горло. Яке марнотратство. Тим не менш, дещо, що я не встиг проковтнути, все ж затрималося в роті. Коли він злегка відтягнув стегна, решта сперми на його пенісі витекла, чіпляючись за стовбур.

Ледве встигнувши відчути солодкий смак, я проковтнув те, що опинилося в роті, і швидко схопив його пеніс. Я вилизав кожен куточок стовбура, вкритий липкою рідиною.

Цікавлячись, чи залишилося щось ще, я взяв головку пеніса й сильно посмоктав з обох боків. Цього було недостатньо, тому я ретельно злизав сперму між пальцями, що обволікали пеніс.

Погано. Я заплямкав губами. Побачивши мене таким, він задоволено усміхнувся. Потім він простягнув свій довгий палець, витираючи сліди сперми з моїх губ і куточків рота, і запропонував його мені. Я охоче взяв його до рота.

— Невже вона справді така смачна?

Сміх у його голосі повернув мене до тями. Я виплюнув палець, який так палко смоктав, і недбало підвівся, ніби нічого не сталося. Ноги підкошувались.

Він помітив, що я спотикаюсь, і посадив мене на диван. Сівши поруч, він ніжно провів великим пальцем по моєму роті.

— Ой.

Місце, де торкнулася його рука, засвербіло. Коли я скривився, він віддзеркалив ще більш болючий вираз обличчя.

— Мені шкода. Я не втримався, бо мені було так приємно.

— Ти що, здурів? Це я сказав тобі не зупинятися, то чому ти вибачаєшся?

— Навіть так.

— Дурень. Припини говорити дурниці та йди принеси води. У мене горло болить.

Перш ніж я закінчив говорити, він схопився на ноги й попрямував на кухню. Я клацнув язиком, дивлячись, як рухаються його гарні сідниці. Хоча він був у власному будинку, я не розумів, як він міг ходити голим. Який збоченець. Дурень.

— Сеоне.

Тверде, холодне відчуття скла на моїх губах налякало мене й змусило прокинутися. Мабуть, я знову задрімав.

Я взяв чашку й випив воду одним ковтком, а потім недбало повернув її. Поки він відносив порожню склянку, я першим прослизнув до спальні.

Коли він увійшов, я скинув свою мокру білизну разом зі штанами й навіть зняв футболку.

— Що ти робиш? Ти ще не роздягнувся.

Коли я вказав йому на його смішний вигляд із відкритою нижньою половиною тіла, він швидко роздягнувся й заліз на ліжко.

Він довго лежав поруч зі мною, ніжно пестячи мої груди й облизуючи соски.

— Сеоне, ти знаєш, що твої груди стали трохи більшими?

— Це тому, що ти продовжуєш їх смоктати, дурню.

Це була одна з речей, що турбували мене останніми днями. Одягаючись, я обирав вільні футболки, бо не хотів, щоб мої набряклі груди було видно.

Це була повністю його провина. Що такого чудового було в плоских грудях, що він просто мусив гризти й смоктати їх щоразу, коли міг. У результаті мої раніше плоскі груди стали такими пухкими й горбистими.

Насправді, це було не єдине, що мене турбувало. Соски, які колись були маленькими, як квасоля, тепер стали розміром із виноградину, бо він так часто їх смоктав. Іноді і соски, і груди поколювали й навіть боліли.

— Я хочу, щоб вони стали більшими. Сподіваюся, вони виростуть і скоро з'явиться молоко.

— Що ти мелеш, дурню? Якими б великими вони не стали, чоловіки не виробляють молока. Ти даремно ходив до аспірантури.

Невже я так старанно вивчився й закінчив аспірантуру, щоб так безглуздо все втратити?..

Моя свідомість на мить затьмарила, а потім повернулася до реальності. Я, мабуть, задрімав із відкритими очима.

— Що з тобою?

— Мені хочеться спати, тому що ти постійно торкаєшся моїх грудей і робиш усяку фігню.

Він просто розсміявся над безглуздим звинуваченням. Це мене ще більше роздратувало.

Я закрутився. Опираючись на ліжко навпочіпки, я повернув голову, подивившись на нього. Він розсміявся й поцілував мої припідняті сідниці.

— Припини робити безглузді речі й просто візьмися до справи.

Відчуття сухого великого пальця, що копався в дірочці, було безпомилковим. Однак туго було тільки при першому входженні. І, здавалося, що не виникне жодних проблем, якщо він вставить його прямо зараз, наче недоторканий вхід сам собою розширииться, готовий прийняти його.

Він, мабуть, подумав так само, бо витягнув великий палець і одразу ж відкрив мою дірочку, просунувши всередину голівку. Я глибоко вдихнув, намагаючись розслабитись і звести до мінімуму будь-які рефлексорні рухи.

Він повільно просувався всередину. Для мене завжди був найбільш нервовим моментом той, коли вузький отвір розтягувався, щоб вмістити чітко окреслену голівку.

— Урх!..

— Ах...

Це не було ілюзією. Щось справді витікало зсередини. В'язка рідина стікала вузькою доріжкою, яка ще не повністю відкрилася, покриваючи його голівку. Він, мабуть, теж це відчув, бо випустив приглушений стогін. Я важко ковтнув в очікуванні.

Моє тіло було вже розслаблене й готове прийняти його, але він чомусь не спішив, кінчик ледь-ледь проник у вхід.

Голівка злегка прослизала всередину, а потім швидко відступала, не виходячи повністю.

Я хотів, щоб він просунувся трохи глибше, не стримуючись. Але він лише рухався туди-сюди по отвору, ніби дражнячи мене.

Стискаючи й розслабляючи отвір, я благав про глибше проникнення. Однак йому, здавалося, було байдуже, і він просто неквапливо повторював неглибокі входження.

— Якщо вже збираєшся це робити, то роби як слід. Ти ж не ліки вводиш, що тут такого?

— Зараз небезпечно входити занадто глибоко.

Коли він вимовив ці незрозумілі слова, я вивернувся, щоб подивитися на нього. Він схопив мене за плече й обережно притягнув до себе. Його тверді груди притиснулися до моєї спини. Тримавши мене, він довго лежав на боці. Потім злегка вигнув талію.

Велика голівка, що увійшла у вузький вхід, старанно масажувала мої внутрішні стінки щоразу, коли він рухав стегнами. Я тремтів від спокусливих рухів. Проте він ніколи не проникав занадто глибоко.

Але навіть від таких ніжних рухів у мені невпинно наростало задоволення. Я задихався, повиснувши на його руках.

— Хах, ух. Ух. А-а-а-а!

Навіть не намагаючись навмисно, отвір природно розслаблявся й стискався відповідно до того, як він входив і виходив. Потім його пеніс раптово заглибився глибоко всередину.

— А-а-а!

Моє тіло закам'яніло. У паніці він спробував відштовхнутись, але дірка, яка міцно стиснулася навколо пенісу, відмовлялася відпускати, стискаючи його всередині так, ніби збиралася відірватися.

Несамовито розгойдуючи стегнами, я зрештою кінчив. Хоча він не рухався, одні мої рухи стегнами гарантували, що його величезний стовбур масажував усі приємні точки всередині мене.

Щоразу, коли його пеніс торкався моєї простати, тоненький еякулят розбризкувався тут і там. Ця сперма, народжена одною насолодою, розліталася, як благословення.

У гонитві за ще сильнішою насолодою, я заглибив його ще більше. Його пеніс, не в силах чинити опір, всмоктався в отвір, занурившись із головою аж до кінця прямої кишки. Вся внутрішня оболонка, що охоплювала його, пульсувала й вітала глибоке проникнення.

— А-А-А-А-А!

У моїй голові прокрутилося все, що було напередодні. Я відчув нестерпний біль, ніби хтось розривав руками органи в моєму животі. Щось глибоко всередині, глибше, ніж досягав його пеніс, забилося в конвульсіях.

— Чорт!

Різно вирвавшись, він відштовхнув мене.

Я завив в агонії, схопившись за живіт. Щось було не так, щось точно було не так. Щось було всередині мого шлунку. Це була не галюцинація. Мій живіт рухався сам собою. Щось усередині мене корчилося, корчилося так сильно, що це було видно крізь шкіру живота.

— ХНАХ!

Щось невпізнанне, безумовно, більше за бейсбольний м'яч, билосся в моєму шлунку.

Яйце.

Це було яйце.

Яйце від морського чудовиська.

Від монстра, який його проковтнув.

Жахливий біль.

Ще більший страх.

Огида від носіння чогось нелюдського всередині.

Усе це злилося в одне, зводячи мене з розуму.

Я кричав. Кричав, поки мій голос не охрип.

Я повинен був позбутися цього.

Я повинен був негайно позбутися того, що було в моєму шлунку.

Я вдарив себе в живіт. Я з усієї сили вдарив себе стиснутим кулаком у живіт.

Біль, спричинений рухомим монстром у моєму животі, був нічим у порівнянні з інстинктивною відразою від передчуття того, що одного дня мені доведеться народити цю істоту.

— Дихай... усе добре. Сеоне. Ти помиляєшся. Там нічого немає. Ти нічого не бачив. Твій живіт більше не болить. Він ніколи не болів.

Він взяв мене за руку й потягнув ніжно, але твердо, розвернувши моє тіло до себе. Він обережно придушив мій опір, затиснувши мене в своїх обіймах, а потім впився поцілунком у мої губи.

Я не міг дихати. Наші подихи змішалися. Наші язики сплелися. Я відчував його солодкий смак. Його слина стікала вниз і заспокійливо змочувала мої голосові зв'язки, коли я раптом закричав від болю.

— Угх! Ха-а-а. Ух.

Наші губи розійшлися. Моє серце несамовито калатало, наче ось-ось розірветься. Від мене долинали швидкі вдихи, які звучали як зойки.

Він знову з'єднав наші губи, і ми кілька разів обмінялися вдихами, що поступово заспокоїло мене. Коли моє дихання повністю вирівнялося, він ніжно погладив мій живіт.

— Твій живіт болить? Може, припинити?

У мене болить живіт?

— Ні, не болить.

Мій живіт був у порядку. Почувши його слова, я відчув легке поколювання в животі. Я не пам'ятав, щоб говорив ці слова, але якщо я згадував про біль у шлунку, то це могло статися тому, що мій мозок, переповнений сильним збудженням, переплутав задоволення з болем. Задоволення і біль, зрештою, були двома сторонами однієї медалі, і одне могло легко переважати над іншим.

— Я радий, що тобі не болить. Тоді закінчімо на сьогодні, гаразд?

Я подивився на його пеніс, який усе ще бурхливо збуджувався. Густо пронизаний венами, він виглядав так, ніби міг еякулювати в будь-який момент.

Який сенс було зупинятися після того, як він дійшов до такого стану?

Такий дурень.

Побачивши його пеніс, укритий спермою, і уявивши, як гіркий і гострий аромат чоловічої есенції наповнює мій рот, у мене потекла слина.

— Я тобі відсмокчу.

Я сів і розкинувся на ньому, схопивши його прекрасну зброю.

— Ляжмо, якщо твій живіт відчуває себе, тьху, незручно.

Він поправив моє положення. Було трохи кумедно лежати на боці, ось так, обличчям до пеніса. Я хіхикнув, через що він здригнувся. Потім він узяв мій пеніс, який також опинився перед його обличчям, і за один раз проковтнув цілком. Вологе й тепле відчуття в мокрому роті змусило мене зітхнути від задоволення.

Я взяв голівку до рота, насолоджуючись відчуттям його слизького язика, що ніжно облизував мій пеніс, який усе ще був укритий спермою. Коли я злегка постукав по отвору уретри, його пеніс затремтів у відповідь.

Одного разу вистачило, щоб половина дорогоцінної сперми потрапила мені прямо в горло. Ретельно насолодившись її смаком, я стиснув губи навколо голівки, що дозволило мені проковтнути її. Потім я стимулював його, енергійно погладжуючи товстий стовбур обома руками. Його масивна довжина, вже занадто велика, щоб утримати двома руками, зростала, поки не здалося, що він може вибухнути в будь-який момент.

Майже одночасно з тим, як я кінчив йому в рот, тепла рідина, що вихлюпнулася з його голівки, енергійно вдарила по піднебінню мого рота.

Солодко.

Мені стало цікаво, чи є такою ж солодкою вода в оазисі, що трапляється під час блукання пустелею.

Здавалося брехнею, що тільки сьогодні вранці я навіть не міг пити сливовий чай і холодну воду через їхній запах. Але зараз сперма, яка мала б бути гіркою та слизькою, відчувалася неймовірно солодкою. Я наполегливо продовжував смоктати його пеніс, жадаючи проковтнути його сперму до останньої краплі.

Від прибирання ліжка до витирання липкого тіла – я залишив усе це в його руках, поки лежав, не ворухнувши й пальцем, доки мене не віднесли назад у ліжко.

Я з усіх сил намагався протистояти сну, що поступово підступав до мене. Побачивши, як я сонно кліпаю, він усміхнувся.

— Якщо втомився, чому б тобі просто не поспати?

— Останнім часом я занадто багато сплю. Може, це хронічна втома. Нескінченна кількість сну. Чому я такий виснажений, нічого не роблячи?

Його тепла велика рука погладила мій живіт круговими рухами. Після еякуляторна млявість у поєднанні з втішним теплом коханої людини зробила мої важкі повіки ще важчими.

— Ти відчуваєш стрес від того, що занадто багато сидиш? Як щодо того, щоб для різноманітності поїхати на море, що неподалік?

Море. Його слова повністю змили сонливість, що насувалася на мене.

— Куди поїхати? Ти хіба не знаєш, що я ненавиджу море?

— Так. Ти не любиш море. Вибач. Я забув.

Він засміявся, сказавши таку дурницю. Проте здавався дивно задоволеним. Розчарований я вкусив його за плече.

— Ой!

— Дурень.

Море. Сама думка про нього була страшною. Море було небезпечним. Якщо ми підійдемо надто близько і я знову його втрачу... Втрачу. Кого?

Плутанина.

Кілька сцен, які я не міг згадати, з'явилися і розсіялися в одну мить.

— Море...

Того дня.

Зимове море, куди ми вперше поїхали разом, святкуючи закінчення аспірантури, наче вирвалися з пекла, нарешті згадалось.

Темно-сині хвилі моря, що загрозливо розбиваються об берег.

Я бачив, як тебе затягує в них замість мене.

Твій голос, що кричав мені тікати, хоча я відчайдушно гнався, плачучи та кличучи тебе на ім'я.

Порожній пляж, де немає нікого, хто міг би нам допомогти.

Холодні зимові хвилі, що відступають, намочивши мої самотні ноги.

А потім.

Ти повернувся.

Але повернувся не ти.

Той, хто повернувся, був не ти.

— Ні, це був не ти! Це був не ти!..

Ні. Це був не він. Це був...

— Чорт. Сеоне, подивися на мене.

Він легенько поплескав мене по щоці. Я ошелешено підняв очі, а він гірко посміхнувся. Він подивився мені в очі.

— Сеоне, ти не любиш море. Ти ніколи не був на морі, і в майбутньому теж не наблизитися до нього. Тож те, про що ти щойно подумав, було лише ілюзією. Так?

— Так. Це правда. Я ненавиджу море.

Я кивнув. Як він і казав, я справді не любив море й ніколи не був на ньому... Він погладив мене по голові.

— Добре. І ще одне.

— Ще одне...

— Сеоне. Поглянь на це. Твій живіт плаский. Він не випирає та не рухається. Ти не відчуваєш, як щось крутиться в животі.

Я голосно розсміявся від очевидності того, що він говорив.

— Від чого у мене може скрутити живіт? Серйозно, що ти кажеш? Який же ти дурень.

— Ха-ха. Так. Я сказав щось справді дурне. Так?

— Який ти дурень. Перестань говорити дурниці та йди спати.

Я повернувся до нього спиною та ліг. Я був утомлений. Він, природно, обійняв мене й погладив живіт. Цього разу я без опору здався непереборній утомі. Коли моя свідомість потьмяніла, мені здалося, що я втрачаю себе, а його обличчя ніби розпливалось у повітрі.

[КІНЕЦЬ]